

Klove og Fagotter, er der skovet 52 pCt. med en Gennemsnitspris af 14—15 Øre pr. Kubikfod. Der er saaledes en stor Forskel i Gennemsnitsprisen for de to Klasser. Men nu paastaas det fra forstkyndig Side, at medens 2den og 3die Klasses Træ i Statsskovene udgør ikke mindre end 52 pCt. af det skovede Naaetræ, vil man paa veldrevne private Skovdistrikter ikke komme højere end til omtrent 16 pCt. Og med den store Prisforskel vil man forstaa, at det spiller en overordentlig stor Rolle, om der af 2den og 3die Klasses Træ kun er 16 pCt. eller, som i Statsskovene, 52 pCt. Dette Forhold har man fra forstkyndig Side haft sin Opmærksomhed henvendt paa, og man finder, at det er uforsvarligt at drive Statsskovene saaledes, at man ikke opnaar at faa den Indtægt af dem, som man bør have. Det, jeg her har omtalt, menes at andrage omkring ved 100,000 Kr. om Aaret, men der er for øvrigt af forstkyndige adskillige, der have den Mening, at Statsskovene vilde kunne indbringe 200,000—300,000 Kr. mere om Aaret, end de gøre i Øjeblikket. Hertil kommer, at en bedre Pasning i det hele vil bringe en bedre Træbestand, end der nu findes. De Tal og Beregninger, jeg her har nævnt, ere kun tagne i store Træk, men de ere sikkert foretagne paa et Grundlag, der ikke i mindste Maade gaar Statsskovene for nær. Tværtimod vilde det maaske endda være berettiget, om man kom til et for disse endnu ugunstigere Resultat.

Medens der saaledes, hvad selve Driften angaar, sikkert er Grund til Kritik ikke alene overfor Skovdistriktet ved Silkeborg, men overfor Statsskovene i Almindelighed, er der sikkert ogsaa andre Forhold vedrørende disse, som kunde trænge til Forandring, saa at de bedre opfyldte Tidens Krav. Jeg tænker her paa den Maade, hvorpaa man afsætter Skov-effekterne. Den langt overvejende Del sælges ved Auktion, men ikke sjældent ser man, at de bydende i Forvejen have dannet en Sammenslutning for at holde Prisen tilbørligt nede. Disse Auktioner holdes i Regelen i Gæstgiverier eller Kroer og ikke ude i Skovene, hvilket ligeledes i ikke ringe Grad er til Ulempe for dem, der ville købe Træ. Der vilde sikkert derfor være god Anledning til at komme ind paa at sælge en stor Del, navnlig af det Træ, der skal udnyttes som Gavntræ, underhaanden. Der er imidlertid for Tiden en Bestemmelse om, at for Træ, der sælges underhaanden, skal der betales

10 pCt. over Middelpris. Jeg synes, det er en mærkelig Bestemmelse, at der skal lægges en særlig Procent paa, fordi man køber underhaanden i Stedet for ved Auktion. Men dette, at man ikke kan købe det Træ, de industridrivende muligvis ville anvende i deres Virksomheder, underhaanden, uden at der gives Overpris, fører til, at man ret ofte indforskriver Træ fra Udlandet. Det er sikkert let paaviseligt, at Bestemmelsen om, at der ikke maa sælges underhaanden, eller at det i hvert Fald er stærkt begrænset, hvad der maa sælges paa den Maade, og at der ved et saadant Salg indtræder en Fordyrelse af Varen, i mange Tilfælde hindrer, at dansk Træ anvendes indenfor Industrien, og det turde dog være et højt uheldigt Forhold.

At Forholdene ere, som jeg her har antydnet, vil man blandt andet se i en Artikel, som Overklitfoged Bang har skrevet i „Tidsskrift for Skovvæsen“. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et kort Stykke, der viser, at Hr. Bang i saa Henseende fuldt ud deler de Betragtninger, jeg her har fremsat. I det hele synes Overklitfoged Bang at interessere sig overordentlig stærkt for Statsskovvæsenet. Han skriver i det nævnte Tidsskrift for 1907: „Det maa være galt, naar man skal hente i Udlandet, hvad der gror i Stats- og andre Samfundsskove, men som man ikke kan faa, fordi der ifølge Planen ikke maa hugges, eller fordi Skovrideren ikke kan naa at faa spurgt, om han maa sælge, eller fordi han ikke paa een Gang maa have for mange Penge i sin Underhaandensalgskasse, eller fordi Sorteringsreglementet ikke indeholder netop det Sortiment, Køberen vil have, eller fordi der ikke haves flere Penge paa Budgettets Hugningskonto, eller fordi Skovrideren ikke interesserer sig for Granskoven, eller fordi han ikke vil have Ulejligheden, eller han er for gammel til at overkomme Arbejdet.“ Det forekommer mig, at denne Mand, der sikkert paa dette Omraade kan siges at sidde inde med en ikke ringe Sagkundskab, paa en særdeles træffende Maade har ramt med sin Kritik Kærnepunktet i denne Sag.

Der er ogsaa Grund til, som Hr. Bang gør, at omtale, hvorfor man i Statsskovene ikke vil betale en ordentlig Løn for Arbejdet. Det er ogsaa en medvirkende Grund til, at Forholdet er, som det er. Hr. Bang skriver blandt andet: „Man hører af og til, at visse Effekter ikke kunne sælges. Dette har ofte sin Grund i, at man ikke kan finde paa